

UKZ

12. travnja 1945. Vinkovci

– partizani ušli u grad i odmah objesili 40 uglednih intelektualaca

PRIZNAJEM Objavio Uredništvo - 12. travnja 2018.

Na današnji dan 1945. probijen je Srijemski front i partizanska vojska je ušla u Vinkovce. Time se namjeravala presjeći i odstupnica njemačke vojske koja se povlačila iz Grčke i jugoistoka Europe. Dan kasnije pošli su zločini nad Hrvatima u **Vinkovcima**, pa nakon toga u **Županji, Pakovu, Vukovaru** i drugim mjestima istoka Hrvatske...

U Vinkovcima su, nakon rata bili smješteni i partizani koji su poludjeli od vršenja zločina u ratu i nakon njega. Vlasti su ih skrivale, kako se ne bi doznalo što su činili. Dopremljeni su bili sa Bleda i iz Slovenije, nakon izvršenih strašnih zločina u **Bleiburgu (?)**, **Kočevskom Rogu, Hudoj jami, Dravogradu, Mariboru**...krivoloci sa zvijezdama petokrakama na kapama – esto su završavali život samoubojstvom ili u izoliranim psihijatrijama, pritisnuti teretom masovnih zločina koji nikada nisu viđeni, niti prije niti poslije, pod našim podnebljem. Mnoge poludjele partizane ubili su sami partizani kao “nepotrebni višak” ili opasne svjedoke **najvećeg kolektivnog ludila u povijesti svijeta**.

Po riječi ima vinkovca kog povjesničarica Zlatka Virca, nakon ulaska partizana iz 38. makedonske i 21. srpske divizije u Vinkovce, 12. travnja 1945., dan kasnije **na lokaciji Kumanove ciglane je, u svega dan ili dva, bez suđenja likvidirano 40-tak uglednih intelektualaca iz Vinkovaca**. “Riječ je o ljudima koji nisu bili suradnici nacista ni ustaša, a jedina im je krivnja bila to što ih je netko zbog različitih interesa prokazao”, rekao je Virca.

Po završetku Drugoga svjetskog rata u mnogim je hrvatskim selima i gradovima, bez suđenja ili dokazivanja bilo kakve krivnje, ubijeno mnogo ljudi. O tome se za vrijeme komunističke Jugoslavije nije smjelo govoriti, a o zločinima je sačuvano malo pisanih dokumenata. Sjećanja ljudi i masovne grobnice u kojima su kosti ubijenih najčešće i su dokaz zločina.

Ta žalosna stvarnost nije mimoišla ni Vinkovce.

Žalosnom broju ubijenih ne treba pribrajati prognane i ubijene vinkovce koje Nijemce, koji su umirali po komunističkim **logorima Valpova, Josipovca, Krndije i ostalih**.

U Vinkovcima je najveća masovna grobnica nastala na **tadašnjoj Kumanovoj ciglani vinkovca kod naselju Slavija (poslije Slavonka)**, gdje su postojali **tenkovski rovovi** u koje su bačene **stotine ubijenih ljudi**. Za sve vrijeme komunističke Jugoslavije mnogi su Vinkovčani na Dan svih svetih potajno palili svijeće i polagali cvijeće na tome mjestu kao znak sjećanja na svoje pokojne.

Godine 1946. u Zadruzi koja se nalazila oko jedan kilometar kada se krene od Vinkovaca prema Vukovaru, s lijeve strane, bili su smješteni partizani koji su poludjeli od vršenja zločina u ratu i nakon njega. Vlasti su ih skrivale, kako se ne bi doznalo što su činili. Dopremljeni su bili sa Bleda i iz Slovenije. Nitko ih nije smio posjetivati, čak ni rodbina. Kako su bili teret Jugoslavije, **kasnije su ih odveli na more i pobili**. Svjedok je bio Ivan Bevanda koji je umro 2005. godine i pokopan je na groblju Grmine u selu Blatnici.

Izvor: komunistickizlocini.net